

Pasilli 4/2018

Pasilli 4/2018

PAU Pasilan Osasto ry:n
jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2200 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
1/2019	21.1.	20.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen puheenjohtaja
Helena Aarnio
Jari Havunen
Isto Kuusisto
Ali Lampi
Jouko Luttinen
Jari Pellikka

Toimituskunnan jäsenten
sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@posti.com

Kannen kuvassa:
Kevätauringon kloora
Pohjanmaan lakeuksilla

Kuvaaja Anne Kettunen

Hei postilaiset!

Talvi on tullut ja lumikin peittää maisemaa aika ajoin. Itse odotan paksumpaa lumipeitettä, jotta pääsisin harrastamaan hiihtoa lähiladulla.

Omat työkuviot muuttuvat vuoden 2019 alussa kun työllistyn kokopäiväisesti. Teen vielä ensi vuoden ensimmäisen lehden ja sitten luovutan paikkani seuraavalle päätoimittajalle. Pestistä tarkemmin sivulla 21. Toivottavasti löydämme innokkaan ja osaavan tekijän Postin työntekijöistä.

Vuosi lähestyy loppuaan ja viime vuoden verotiedotkin on julkaistu. Ainakin Postin toimitusjohtaja Heikki Malisella pyyhki hyvin vuonna 2017. Hänen palkkansa ja palkkionsa yhteenlaskettuna nousivat reilut sata tonnia vuodesta 2016 päättyen lukemaan 782 193,56 €. Sitä onkin mukava verrata Postin työntekijöiden palkankorotuksiin. Kiitos tiedosta valppaalle lukijallemme.

Tapaamisiin PAUn talvipäivillä tai viimeistään Pasilan osaston kokouksessa. Tilanne onkin mielenkiintoinen kun Jari Pellikka jätti pääluottamusmiehen tehtävänsä lokakuun lopussa ja päättää myös pitkän puheenjohtajuuskauden. Eli uusi puheenjohtaja tulee valituksi seuraavassa vuosikokouksessa. Tervetuloa kaikki jäsenet mukaan näihin maaliskuisiin rientoihin. Ja muistakaahan ilmoittautua ajoissa.

Rauhaisaa Joulun aikaa ja Onnellista tulevaa vuotta!

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

PAUn talvipäivät kutsuvat Flamingoon ja Pasilan osasto Hotelli Arthuriin	s. 4-5 s. 9
Aleksi Andersson kertoo Loken kuulumisia	s. 8
Jari Pellikan jäähyväishaastattelu	s. 10-11
Maisan mietteitä - savolaista lehmänelämää	s. 16-17
Marko Heikkilä ihmettelee lillukanvarsia	s. 18
Jouko Luttinen maisteli jo jouluapulaistakin	s. 22

Pääkirjoitus

Puheenjohtajan katsaus

Ammattiosastomme edunvalvonta on paljon vartijana, kun muutoksia tehdään muutosten perään. Entistä enemmän näyttää siltä, että projekteista innostuneet ja siihen koulutuksen saaneet insinöörit eivät oikeasti osaa tehdä muuta kuin laittaa työpaikan sekasortoiseen tilaan. Siitä on esimerkkinä manuaalisen kirjelijittelun kaluston muutokset. Lajittelupisteeseen roudattiin jake-lun ABC -hyllyt, joita ei ole missään nimessä tarkoitettu kahdeksan tunnin työskentelyyn.

Olemme tuoneet esiin jo vuosia sitten muita työvälineitä, joita ei millään haluta saada kuntoon, kuten työtuolit. Työtilat on myös poikkeuksetta siirretty koneiden viereen, jolloin melutasot hipovat ylärajoja ja tämä kaikki on tehty työntekijöitä ajatellen, että heillä on siellä hyvä työskennellä. Kaikki on tehty yhteistyössä työntekijöiden kanssa. Näin on työnantaja asian ilmaissut. En ole ainoa, joka tässä kohtaa sanoo, että yhteistyö on täyttä paskan puhumista. Työnantaja haluaa mennä siitä, missä aita on matalin. Yhteistyöstä kertoo myös se, ettei suunnittelijan nimeä voi tuoda julki ja suunnittelijaa ei näy eikä kuulu palavereissa, joissa voisi avata suunnitelmia ja niiden tarkoitusta.

Näin ollen voimme todeta, että Helsingin postikeskuksessa ei ole aitoa yhteistyötä, eikä myöskään halua tehdä asioita työntekijän parhaaksi. Työosastojen esimiehillä voisi olla halu tehdä yhteistyötä, mutta heiltä on pelimerkit viety aikaa sitten. Päätösvalta on jossakin tosi ylhäällä, vai johtuuko tämä päälliköistä?

Saamani tiedon mukaan myös Lisäarvopalvelujen aamuvuorossa tehdään huomattavia muutoksia. Työntekijöiden seisomatyö lisääntyy ja ymmärtääkseni sielläkään ei ole huomioitu työntekijöiden erityistarpeita. Onko tehty haastatteluja työkykyasioista? Turvakengillä seiso-minen on myrkyä monille jaloille. Mielestäni työ on toimistotyöhön verrattavaa, eli pääkonttorin työntekijätkin voivat joutua turvakenkien vangiksi. En vähättele työturvallisuusasioita, mutta järjen käyttöä ei ole kielletty.

Raskaan postin hallissa tehtiin muutostöitä siten, että hätäpoistumistiehen tuli yllättäen kiertoliittymä, joka oli käytössä jonkun aikaa. Mieleeni tuli, että kysymyksessä on lentokentän lähtöselvitys.

Taitaa olla käyttöneliöt vähissä, kun tämmöisiä lapsuksia suunnitellaan. Luulisin, etteivät työntekijät hyvällä katso herrojen touhuja ja niitä helvetin hyviä toteutuksia työpaikoilla. Tuli varmaankin vanhan kertausta, mutta hyvä siitä on muistuttaa.

Postikeskuksen johdolle: Kysykää, jos ette tiedä mitä yhteistoiminnalla tarkoitetaan.

1-luokan kirjeen tuomiopäivä lähestyy

Postilennot pohjoiseen lopetetaan. Eikö ykkösluokan kirje ole tärkeä?

Postin johtaja mainitsi, että posti haluaa tehdä muutoksen vähentääkseen päästöjä ja kuluja.

Kyllä syyt ovat lajittelukustannuksissa. Yötyö ja siihen liittyvä haittatyölisä vähenee, joten palkkataso alenee huomattavasti. On aivan käsittämätöntä, että ykkösposti häviää verkosta. Siitä on kuitenkin kolahtanut kohtuullisesti euroja Postin kassaan. Herrojen viisailla päätöksillä TAPETAAN perinteinen posti täysin.

Yleisesti on tiedossa, ettei kirjeellä ole enää kiire. Jäämät ovat tätä päivää, niitä vain ei näytetä ja tuleeko kaikki edes merkattua? Kirjeen laatu ja nopeus ovat olleet hyvällä tasolla ainakin prosentteina, mutta nyt mummon kirje voi olla matkalla useita päiviä. No, mitä väliä sillä on. Täysin selvää on, että Posti haluaa eroon tavarasta, jossa tarvitaan käsipareja. Pitkään palvelleet postilaiset ovat oikeasti kusessa näiden muutosten takia.

Tuleva lehtitalojen ylläpitämä PKS -jakelu vie sitten loputkin tavarat verkosta. Aikakausilehdet ja isot kirje-postitukset ovat kermaa tälle yksityiselle jakelulle. Sinne onkin palkattu Postista potkuja saaneita pomoja, eli jonniinmoista osaamista löytyy. Vaikutukset postikeskuksissa ja perusjakeluverkossa tulevat olemaan valtavat. Alkavatko irtisanomis-Yhteistoimintaneuvottelut keväällä 2019? Jo pelkkä osa-aikaistaminen on pottumainen tempu, jos näin tapahtuu. Tämän näköistä on valtion yhtiöiden työllisyydestä huolehtiminen.

Kyllä nämä Sipilän hallituksen päätökset ja Bernerin paskatempu vievät osalta postimiehiä ja -naisia metwurstit leivän päältä. Kaikki saavat osansa, sillä ei ketään eikä mitään jätetä entiselleen.

Yksityiset jakelufirmat käyttävät Teollisuusliiton työehtosopimusta, joka on 20 % halvempi verrattuna PAU:n sopimukseen. Olisi korkea aika saada työehtosopimukset ja yhteistyö myös liittotasolla kuosiin, ettei palkoissa olisi suuria eroja ja sitä myöten työehtoshoppailu loppuisi.

Nyt on muutama viikko mennyt niin sanotusti takapenkillä. Viimeinen työpäiväni oli lokakuun lopussa.

Ammattiosaston puheenjohtajan tehtäviä hoidan seuraavaan vuosikokoukseen saakka.

Vuosikokous pidetään Hotelli Arthurissa Vuorikadulla Helsingissä la 9.3.2019, joten laita tuo päivämäärä jo kalenteriisi.

PAU:n talvipäivät vietetään Flamingossa Vantaalla maaliskuun puolessa välissä.

Toivotan jäsenille ja heidän perheilleen hyvää joulua ja parempaa uutta vuotta.

Jari Pellikka
puheenjohtaja

KUTSU jäsenille

**PAUn
talvipäivät
16.-17.3.2019
Vantaalla
Viihdekeskus
Flamingossa**

**Ilmoittautuminen
viimeistään 18.1.2019
mennessä**

**tuula.syrjalainen@posti.com
050 308 0588**

Ohjelma

Talvipäivien messuosasto avautuu la 16.3.2019 klo 9.00 ja avajaiset pidetään klo 10.00

Lounasbuffet 16.3.2019 klo 12.00-13.30

Ammattiryhmät kokoontuvat klo 13.30

Eläkeläisten tilaisuus alkaa klo 13.30 ravintolasalissa
Lisätietoja antaa Pekka Korhonen
p. 040 552 2388

Talvipäivien tarkempi ohjelma www.pau.fi

Ammattiosasto kustantaa lauantain lounaan ja kylpylän käytön.
Ilmoittakaa erikoisruokavaliosta.

Lounaslipun saat infopisteestä.

Jos ilmoittaudut kylpylään, niin sinne pääset sisälle ilmoittamalla nimesi kylpylän kassalla.

HUOM! ELÄKELÄISET: PAUn kalenterit 2019

KALENTERITILAUKSET ON OTETTU VASTAAN JA "TIETOKONEVIRHEEN" TAKIA OSA NIMISTÄ ON KATEISSA.

JOS OLET TILANNUT KALENTERIN ETKÄ OLE SAANUT SITÄ TAMMIKUUN ALKUUN MENNESSÄ NIIN OTA YHTEYTTÄ JÄSENSIHTTEERIIimme

ilkka.silo@posti.com p. 041 526 7577

Toimikunta

Huom. Viihdekeskuksen parkkihallissa on 5 h pysäköintimahdollisuus parkkikiekolla.

Viihdekeskus Flamingo sijaitsee Vantaalla Kehä III:n ja Jumbo-kauppakeskuksen vieressä. Kuvat hotellin sivuilta.

HUOM! Ilmoittautumisen yhteydessä tulee maksaa 30 euron pantti osaston tilille

*PAU Pasilan osasto
F113 5541 2820 000843 Viite TALVIPÄIVÄT 2019*

Maksu palautetaan Talvipäivien infopisteessä 16.3.2019 klo 13.00

Talvipäivien ohjelmassa on keilailua, joten ilmoittaudu Tuula Syrjäläiselle 18.1.2019 mennessä p. 050 308 0588.

Viihdekeskus Flamingo sijaitsee Vantaalla kauppakeskus Jumbon yhteydessä. Rakennuksessa on Sokos Hotel Flamingo, kylpylä, Finnkinon elokuvateatteri, keilahalli, useita ravintoloita ja muita liikkeitä.

Osoite: Tasetie 8, 01510 Vantaa

Bussi 562 Tikkurilan juna-asemalta 10 minuutin välein.
Bussit 561, 562, ja 962 Aviapoliksen juna-asemalta Flamingoon
Lisätietoja paikallisliikenteestä www.hsl.fi

Tekoälyn käyttö Postissa

Vaisalan kehittämä RoadAI -järjestelmä antaa tiestön kunnosta ja liikenneoloista tosiaikaisen tilannekuvan Postin jakeluautojen kameroiden ja Vaisalan antureiden kautta. Pitkällä tähtäyksellä tämä yhteistyö kehittää älyliikennettä Suomessa.

Postikeskuksessa taasen on käytössä lajittelukoneita, jotka lukevat kirjeiden osoitteet ja lajittelevat ne sen mukaan oikeisiin paikkoihin. Myös meillä työntekijöillä on mahdollisuus tekoälyn käyttöön joko omalla puhelimella tai tietokoneella.

Varaston puolella toimivat robotit varastoivat postilaatikoita automatisoidusti.

Työntekijöiden kulkua töihin ja kotiin valvotaan tarkasti leimausten mukaisesti ja heitä sakotetaan myöhästymisistä.

Trukkien akut ladataan älykkäästi ja laskutustoimet siirtyvät laskutukseen älyohjelmalla.

Mutta välillä tuntuu, että suunnittelupuoli on jäänyt kokonaan tekoälyn valtaan. Sillä missä on oikea äly kun sitä tarvitaan?

Nythän on tekoäly ollut paljon esillä valtakunnallisissa medioissa: lehdet ovat kirjoittaneet usein asiasta ja televisiossa on uutisoitu tekoälystä.

Mutta mikä on tekoäly ja miten sitä voi jotenkin hyödyntää?

Tekoäly on tietojenkäsittelytieteen osa-alue, jossa keskitytään älykkäiden koneiden ja tietokoneohjelmien luontiin. Tekoälyn on tarkoitus yrittää matkia ihmisen tajuntaa ja suorittaa tehtäviä kuten ihminen.

Eli se tarkoittaa käytännössä koneen tai ohjelman kykyä ajatella ja oppia uutta.

Tekoälyä on myös kahta eri variaatiota: heikkoa ja vahvaa. Heikko tekoäly perustuu siihen, että saadaan laitteet tai ohjelmat toimimaan älykkäästi. Esimerkkinä vaikkapa shakkipeli: shakkiohjelman jokainen siirto perustuu ennalta syötettyihin käskyihin, joiden mukaan ohjelma tekee siirtonsa.

Vahva tekoäly kykenee itsenäiseen ajatteluun ihmisen tapaan, mutta sellaista ei vielä ole pystytty luomaan.

Suurimpia tekoälyn käyttäjiä ovat muun muassa Amazon, Facebook, Google, Twitter ja Apple.

Entäs tekoälyn käyttö postalisessa ympäristössä?

Suomen Posti Oyj ja Vaisala Oy yhdistävät voimansa teiden ja katujen kuntoa mittaavan tekoälylaitteiston käyttöönotossa ja kaupallistamisessa.

TRUE DETECTIVE SIR HAVU

Kuva Risto Järvenpää

Kaksoisagenttimme Tilastoguru

Tämän tarinan lähdeaineisto on tarkistettu ja hyväksytty, ja on esitetty myös vaatimus, että tekstissä esiintyviä salaisia tietoja ei saa löpötellä ympärinsä, eikä varsinkaan lapsille. Uskomme kuitenkin, että Pasilan osaston väki osaa pitää suunsa supussa.

Jossakin tarinassa on Pasilan mies, mutta tässä myös Malmin ja Tapanilan mies, joiden kummankin arvokkaat vinkit ovat auttaneet ymmärtämään tätä mysteerää. He arvelevat tietävänsä Gurusta enemmän kuin uskaltavat edes kertoa.

Tämä on joulukertomus, kuten tähän aikaan vuodesta on tapana olla. Se kertoo Ulk Siipitien tilastogurusta, salaperäisestä, mystisestä henkilöstä, jonka luullaan vain kyhöttävän pöytänsä ääressä laskien jotain kirjenippuja. Kun hallissa ovat "mestarit lavalla", musiikki raikaa, fiilis on katossa ja työn tohina parhaimmillaan, voi toimiston nurkassa hiljaa istuvaa vaatimattoman näköistä tilastohemmoa pitää helposti merkityksettömänä.

Voit luoja, ette voisi olla enempeä väärässä!

Itse asiassa hän on kaiken ydin, kävelevä laskukone, kompuuteri, jonka työ vaikuttaa koko yrityksen talouteen ja viime kädessä meidän kaikkien työpaikkoihin. Hän on kuin pelinrakentaja, jota joukkue suojelee; kuningatarmehiläinen, jonka puolesta sotilaat uhrautuvat ja kirjanpitäjä, jota mafia varjelee. Jatkoissa kutsumme häntä lyhyesti vain Guruksi. Hän saattaa tulla töihin turvallisuussyistä millä autolla hyvänsä mukanaan hiljaisena tyyppinä tunnettu mustien lasien taakse kätkeytyvä atleettinen turvamies, Pokissakin kunnioitusta herättänyt "Kuiskaaja". Moni ei tiedäkään, että tällä turvamiehellä on kaiken lisäksi hyvä sixpäckki.

Kun ulkomainen delegaatio saapuu Ulkiin, auditoinnin tai jonkin muun syyn takia, esittelee Guru itsensä vieraille näin: "How do you do? I am Guru, Statistics guru." Enempää Guru ei sitten puhukaan. Yleisin vastaus kysymyksiin on, että se on salaista.

Vieras saattaa panna merkille Gurun jalkineet, punaiset erikoisvalmisteiset Pradan turvakengät kultaisilla heloilla. Kenellä voi olla varaa tuollaisiin kenkiin? Sormessaan Gurulla on "T-ring", sormus, jota kaikki puhelle pyrkivät suutelevat.

Toimiston oven pielessä on kyltti, jossa lukee: "Älä häiritse Tilastogurua kun hän työskentelee. Teko voi johtaa vakaviin seurauksiin. Lahjat, lahjukset ja muut tullaist ohjeeseen koriin, kiitos."

Vielä enemmän vieras hämmästynee kun kuulee, että Gurun tullessa töihin levitetään etelshalliin punainen matto, ja Pyykkilauta-Väinö huutaa: "Voi Luoja, sieltä hän nyt saapuu!"

Henkilöstö ottaa asennon, ja toimistoväestä koottu

torvisoittokunta kapellimestarinaan Theodor von Sopraano töräyttää tervehdysfanfaarin.

Vasta sitten kun Guru on istunut pöytänsä ääreen, voimme jatkaa töitä. Joskus käy niin, että itse tuotantopäällikkö kutsuu Gurun ruokailun jälkeen kahville toimistoonsa ja he vetäytyvät salaisiin kahdenkeskeisiin neuvotteluihin. Juuri oven sulkeutuessa voi kuulla päällikön sanovan: "Saako olla tuoretta pullaa? Miten muuten voimme olla avuksi? Me johdossa kuuntelemme mielellämme ehdotuksianne."

Gurua ei usein vaihdeta, mutta kun sellainen harvinainen tilanne tulee, päästetään tupakkakopin korsteenista ilmoille valkoista savua, jotta henkilöstö tietää asian ratkenneen. Kerran kärysikin oikein runsaasti kun Gurulle piti lähettää savumerkkejä. Pohjoisesta oli soitellut erittäin vanhalta kuulostanut herra, ja harmittelut, että saaristossa on palkoitellen niin huono kenttä, ja kun se raporttikin pitäisi antaa.

Näin tämä mysteeri alkoi paljastua kun samalla selväsi, että aina kun Ulkissa käytettiin rumaa kieltä ja puhuttiin tuhmia asioita, oli nähty Gurun kirjoittavan jotain ylös, ja sitten soitettavan mystisen puhelun. Lisäksi tiedettiin kertoa, että seuraavana jouluna joka toinen ulkilainen oli jäänyt ilman joululahjoja. Asiaa oli tarkastellut kriittisesti myös luottamusmies Marco Hietala, vai olisiko sittenkin ollut kyseessä joku basisti. Hän nimittäin pohti, voisiko näistä "salaisista tehtävistä" saada moduulin?

Kuten tuli jo todettua, Gurua ei saa missään tapauksessa häiritä kesken laskemisen. Auta armias sitä toloa, joka erehtyy niin tekemään. Hänet pyöritellään tervassa ja höyhenissä, mutta ensin otetaan tietysti arvokas turvaliivi pois, ja työsuojeluasiamies tekee asiasta turvallisuushavainnon.

Asia käsitellään vielä varmuuden vuoksi viikkopalaverissa, jossa esimies Peter Tosivahva muistuttaa henkilöstöä tästä pysyväisohjeesta.

Kun iltavuoro sitten päättyy, ja yö laskeutuu hallin ylle, suljetaan tietokoneet, sammutetaan valot, ja henkilöstö lähtee kotiin, paitsi tietysti yövuorolaiset. Guru jää silloin hetkeksi yksin toimistoonsa. Vain lukulamppu valaisee hänen kasvojaan. Jotain hän siellä laskee ja kirjoittaa. Alahuuli liikkuu kuin sanoja tapaillen. Jos olisit karpäsenä katossa katsomassa, saattaisit huomata, että Gurun leukaan ilmestyy äkkiä harmaata partaa, ja nuttu alkaa muuttua vähitellen punaiseksi. Vain lapset saattaisivat sen nähdä, aikuiset eivät koskaan. Tämä tarina saattaa olla tosi.

Hyvää Joulua kaikille.

Risto Järvenpää
työsuojeluasiamies, Ulk Siipitie

Loken kuulumisia

Vuodenvaihde lähestyy, on organisaatiomuutosta, tuoteuudistusta ja savutonta postia. Mutta ennen uutta vuotta ainakin Lokessa luvassa julmettu määrä paketteja käytännössä ympärivuorokautisesti alkaen Mustasta Perjantaista ja jatkuen hellittämättä aina jouluaattoon asti.

Ja tuosta aasinsiltana pääsemmekin paljon puhuttaneeseen niin sanottuun luisupalkkiomalliin: sen pilotti käynnistyi Lokessa kesäkuussa ja se jatkuu vuoden vaihteeseen.

Työnantaja on kutsumassa koolle yhteistoimintaneuvottelua sen jatkosta joulukuussa ja tämän kirjoituksen ilmestyessä se on jo todennäköisesti käyty ja päätöksiäkin sen suhteen tehty.

Tällä hetkellä työntekijä pääsee palkkiomallin piiriin kun on luisutyötä vähintään 20 tuntia tarkastelukuukauden aikana ja keskimäärin yli 130 onnistunutta linkitystä tuntia kohden. Linkitys tuottaisi tätä kautta neljä senttiä per kappale ylimääräistä hyvää. Alkuperäisessä henkilötölle tuotetussa tietopakettissa puhuttiin 10 sentistä per linkitys, mutta myöhemmin elokuussa työnantaja ilmoitti tuon olleen inhimillinen virhe ja tarkoittaneen linkityksen kokonaishintaa. Palkkiomaksut olivat menneet maksuun neljän sentin mukaan.

Asiasta käytiin neuvotteluja ja pilotti jatkui neljä senttiä per linkitys -mallilla, mutta nuo puuttuvat kuusi senttiä sovittiin maksettavaksi takautuvasti syys- ja lokakuun palkkoissa.

Arvoisat lokelaiset, jotka olitte tuon palkkiomallin piirissä jo tuolloin heinäkuun lopussa tarkistakaahan vielä menneitä liksanauhojanne että lisät on tosiaan maksettu. Muutenkin maksuperusteet on pyydetävissä omalta esi-

mieheltä jos yhtään epäilee, että onkohan maksu mennyt oikein.

Mitä taas tulee kokemuksiin pilotista, olemme edunvalvonnassa keränneet yhteen porukan mietteitä ja pohtineet mitä parannusehdotuksia aiomme tuoda neuvottelupöytään. En tässä vaiheessa vielä siis juurikaan tiedä millä spekseillä työnantaja on halukas jatkamaan mallia, vai onko ylipäättään.

Ja kun Pasillin deadline ja armoton ajan riento ovat kohdanneet, ymmärtänette etten tässä vaiheessa sitä sen syvemmin avaa vaan itse asiassa tätä lukiessanne olemme varmaankin jo kaikki paljon viisaampia.

Sama koskee Ulkin ja Loken niin sanottuja moduulineuvotteluja, joissa Posti on halunnut tarkastella ja yhdenmukaistaa valtakunnallisesti eri työpaikkojen erityistehäviin perustuvien palkanosien maksuperusteita. Tätä projektia varten on tehty tai on käynnissä työn kuvauksia, ja sitä kautta neuvottelut jatkuvat jossain vaiheessa.

Seuraavan Pasillin ilmestyessä on jo mahdollisuus porautua syvemmin edellä mainittuihin aiheisiin ja tuleviin koitoksiin. Yhden asian aion kuitenkin tähän loppuun sanoa: jos työnantajan näkökulmasta resurssit ovat kunnossa silloin kun laatu ja läpäisy ovat huippuluokkaa, kertokaa se sille työntekijälle, joka luisusuoralla nostelee yli 20 kilon lähetyksiä yksin valojen palaessa ympärillä. Tarve osaavalle vakituiselle henkilöstölle on jatkuva. Viime kädessä se on laadun tae.

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Aleksi Andersson
pääluottamusmies

Logistiikkakeskus, Vantaa - Ulkomaantuotanto, Siipitie

KUKA KUVASSA?

KUTSU

Pasilan osaston vuosikokous 2019

Paikka: Hotelli Arthur
Vuorikatu 19
00100 Helsinki

Aika: la 9.3.2019 klo 12.00

Eläkeläisten tilaisuus alkaa klo 11.00

Käsiteltävät asiat:

- Osaston tilinpäätös 2018 ja toiminnantarkastajan lausunto
- Toimintakertomus 2018 ja toimintasuunnitelma 2019
- Puheenjohtajan valinta
- Toimikunnan jäsenten ja varajäsenten valinta
- Toiminnantarkastajan ja varatoiminnantarkastajan valinta

Posti- ja logistiikka-alan unionin
puheenvuoron käyttää lakimies Iikka Avela

Pasilan osaston jäsenet ja eläkeläisjäsenet

ILMOITTAUDU

ruokailun järjestämistä varten 22.2.2019 mennessä

Ilmoita erityisruokavaliosta.

Helsingin Postikeskus
Pertti Touhonen pertti.touhonen@posti.com
p. 040 553 9040

Logistiikkakeskus, Ulk Siipitie
ja K3-terminaali
Aleksi Andersson
aleksi.andersson@posti.com
p.045 1563613

Pasila 19.12.2018

Toimikunta

a postimies

b taksimies

c rekkamies

Käännä sivua niin se selviää.

Jari Pellikka lopetti työnsä pääluottamusmiehenä

- jäi vapaaherraksi tekemään kotitöitä

Jari Pellikka jättää isot turvakengät seuraavan pääluottamusmiehen täytettäväksi.

1. Kuka olet?

Jari Pellikka ja syntynyt Pielisjärvellä.

2. Milloin astuit taloon?

1.6.1975 Lieksan postiin sanomalehdenjakajaksi.

3. Sinulla on pitkä ura postissa. Kerro mitä työtehtäviä olet tehnyt vuosien varrella?

Sanomalehtien jakaja, peruskelu, postin lajittelu, trukinkuljettaja, autonkuljettaja, postipalveluauton hoitaja, ei runko-, konttorin asiakaspalvelu silloin kun ei ollut tietokoneita.

4. Kerro jostain mielenkiintoisesta tapahtumasta vuosien varrella.

Niitä on useita ja kaikkia ei voi vielääkään kertoa.

Lieksan ajoilta kuitenkin on jäänyt mieleen pikkujoulut, silloin kun kaikki oli hyvin.

Työntekijät ja esimiehet olivat yhdessä pikkujoulun vietossa ja juhlat olivat siihen aikaan varsin kosteat. Aamulla herättiin luonnollisesti ja oli ilo katsoa, kun miespuolinen esimies ja postiMIES nukkuivat kapealla sohvalla vierä vieressä. Siinä oli sitä jotain yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Olen myös postikärryryönnön maailmanennätyksen haltija. En muista paljonko porukkaa oli, mutta Jyväskylän Laajavuoresa tein ennätyksen -80-luvulla. Keskisuomalainen myös uutisoi asiasta.

5. Olet myös pääluottamusmies. Kuinka kauan olet ollut?

Pääluottamusmiehenä Pohjois-Karjalassa ja Helsingin postikeskuksessa yhteensä noin 12 vuotta.

6. Onko siitä mitään hauskoja muistoja?

Muutama työtaistelutilanne on sattunut kohdalle ja saanut erikoisia piirteitä joka kerta. Taannoin työnantaja ohjasi minut ulos työpaikalta melkein kädestä pitäen. On sanottu rikolliseksikin, vaikka onhan meillä oikeus ilmaista mieltämme.

Haastattelut aiheeseen liittyen ovat olleet tosi mukavia. Mieleen on jäänyt YLE:n suora lähetys TV-uutisiin ja varsinkin kommentit siitä, että meikäläinen on kuin ahtaaja.

7. Oletko kulinaristi? Mikä on lempiruokasi ja -juomasi?

Jossain määrin olen kulinaristi. Lempiruoka, joka maistuu erityisesti, on isä-ukon tekemä sirveli.

Nautaa, sikaa, sipulia pieneksi silputtuna ja meijerivoita. Tosi herkullinen ja terveellinen.

Juomana Hartwall Original lonkero 5,5 %. Sitä voisi ryystää laatikkotolkulla, mutta rajansa kaikella.

8. Olet myös suuri volkkareiden ystävä. Kerro mistä tuo sai alkunsa?

No, en tiedä olenko suuri ystävä, mutta se on varsin luotettava kiese. On niitä muitakin merkkejä ollut, muun muassa Lada, Saab, Volvo, Audi ja muuten oranssi kupla, joka aiemmin kuului keinosiementäjälle. Oli rekisteröity silloisen Mikkelin läänin tunnuksin.

9. Olet päättämässä työuraasi putkeen. Milloin jäät pois ja millä mielellä?

Viimeinen työpäivä pääluottamusmiehenä oli 31.10.2018.

No niin sanottu vapaus on ollut mielenkiinnon kohteena jo jonkin aikaa. Hyvältä tuntuu, joskin elämä muuttuu aivan toisenlaiseksi. Nyt en ala filistelemään sen enempää. Elämä jatkuu.

10. Mitä luulet, kutsuuko sinua aktiivimalli?

Kyllä se varmaan kutsuu, jos en muuta Norjaan kalastajaksi.

11. Onko suunnitelmia putkipäiville?

Ei ole mitään erityisiä suunnitelmia. Olen jouten jonkun aikaa. Kotityötä riittää kokin ja siivoojan pesteissä.

12. Meinaatko vaihtaa farkut verkkarihousuihin ja lähteä Pohjois-Karjalaan kuten Leevi & The Leavings kappaleessa laulaa?

Sitä on kysytty ja vastaus on, että en missään nimessä muuta kotiseudulle. Kiva siellä on käydä, mutta kiva on palata kotiin. Minun kotini on täällä Kannelmässä.

13. Luuletko, että Kiky kummittelee unissasi?

En usko, koska näen unia eläimistä, jotka ovat alvariinsa sängyssäni. Jääkarhuista kilpikonniin ovat usein paikalla.

14. Nouseeko syvä harmaa viimeisen työpäivän kunniaksi?

Tarkoitus on hiukan nauttia.

Jari Pellikka kädessään työnantajan pelkäämä lakkotyökalu.

15. Minkälaiset terveiset haluat lähettää Pasillin lukijoille?

Toivon parasta, mutta eihän tämä työelämä hyvältä näytä.

Pitäkää yhtä ja kertokaa jäsenille, että kannattaa liittyä ammattiosaston jäseneksi. Ainoa vaihtoehto on järjestäytyä Pasilan osastoon.

16. Terveiset postikeskuksen johdolle ja esimiehille.

Kannattaa tehdä OIKEASTI yhteistyötä edunvalvojien ja työntekijöiden kanssa. Tällä hetkellä yhteistyö on kirosana työntekijöiden keskuudessa.

Postikeskuksen johdon arvostus on miinusmerkkinen näin lieväs-

ti sanottuna. Huonot välit työntekijöihin saattavat tulla kalliiksi.

Aivan pakko on nostaa pari esimiestä ylitse muiden, koska asia on niin, että heistä ei ole koskaan kuulunut negatiivista palautetta: he ovat Virtanen ja Korhonen. Toivottavasti heitä ei tästä rangaista. Jätkät hoitaa hommansa tyyllillä. Tasapuolinen kohtelu kunniaan.

17. Susi-Tompalle musiikkimieltymyksistä.

Oi joi sä jätkän oma kulta on ihan hyvä.

18. Sauna Pekalle.

Ei ole oikein minun juttu. Käyn kyllä vapaa-ajalla saunomassa.

19. Ohjeita tulevalle pääluottamusmiehelle.

Julkisesti en anna ohjeita ja tuskin on tarrettakaan. Uskon, että tuleva pääluottamusmies ei ole eilisen teeren poika. Toisin sanoen kokemusta ja näkemystä luottamusmiesasioista on yllin kyllin.

Teksti ja kuvat

Jari Havunen, Hki Pok

Taiteilija maalaa maljakkoa Lomonosovin posliinitehtaassa.

Lokakuussa lähdin Pietariin 36 seminaarimatkalaisen kanssa. Saavuttuamme sinne oli meillä perinteinen tapaaminen paikallisten kanssa Pietarin Rauhan ja sovinnon neuvoston tilassa. Professori Andrey Vassivitch kertoi Venäjän ”100 vuotta täyttävästä lokakuun suuresta vallankumouksesta” ja Venäjän historiasta.

Vuonna 1917 Venäjän hallitus oli hajoamassa ja Lenin oli maanpaossa Sveitsissä. Tsaari syöstiin vallasta alkuvuodesta ja Lenin kiirehti Venäjälle. Bolševikit lupasivat kansalle ”rauhaa, maata ja leipää”. Keskeiset henkilöt olivat bolševikkien johtaja Vladimir Lenin ja Pietarin neuvoston johtaja Lev Trotski, jonka aloitteesta lokakuun vallankumous tehtiin. Vallan vaihdos Pietarissa oli lähes veretön. Marraskuussa 1917 Lenin valittiin kansankomissaarien neuvoston puhemieheksi eli Neuvosto-Venäjän johtajaksi.

Keskustelimme tämän päivän maailman huolestuttavasta tilanteesta, lähes samanlaisesta kuin oli ”Kuuban kriisin” aikaan. Keskustelua on käyty maiden ydinaseiden rajoittamisesta ja rakentamisesta, joista olemme kuulleet uutisissa. Suomi toimi sillanrakentajana USA:n ja Venäjän presidenttien välisessä tapaamisessa Suomessa. Venäläiset toivoivat, ettei Suomi liity Natoon. Keskustelujen jälkeen siirryimme Nevajokiristeilylle, jonka aikana näimme hienosti valaistuja rakennuksia.

Seuraavana päivänä vierailimme ensin Lomonosovin posliinitehtaassa ja Open Space -yhdistystilassa. Lomonosovin posliinitehtaan on perustanut vuonna 1744

Vierailulla Työpaikka Rauhantoimikunnan

keisarinna Elisabet ja siitä tehtiin vuonna 1844 museo. Oppaan johdolla kävimme käsimuoteilla tehtyjen posliinien osastolla, missä meille kerrottiin ja näytettiin miten tehdään eläinfiguuri. Samalla käytävällä näimme myös miten taiteilijat maalasivat esimerkiksi maljakoita. Tehtaalla on myös astioiden sarjatuotantoa. Kierroksen jälkeen meillä oli mahdollisuus tehdä ostoksia tehtaan myymälässä.

Iltapäivällä menimme Open Spaceen tapamaan toimittaja Nikolai Donskovia ja kansalaisaktivisti Igor Gotlibia. Keskutelimme Nikolain

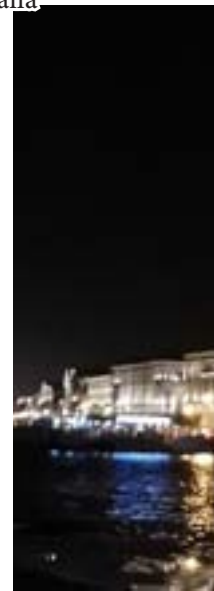
kanssa lehdistön sananvapaudesta Venäjällä ja Igorin kanssa Venäjän eläkeuudistuksesta.

Donskovin kanssa käymissämme keskusteluissa ilmeni, että lehdistön sananvapautta on rajoitettu ja he ovat saaneet tuomioita liian kriittisistä julkaisuista. On laadittu lakeja ääritoiminnasta mikä tarkoittaa sitä, että jos kritisoit liiaksi, niin olet aika nopeasti ”ääritoimija”. Venäjällä on vuosien saatossa surmattu kuusi toimittajaa ja yksi heitä puolustanut lakimies. Ulkomailla ei ole virallisia tahoja tai virastoja, jotka suojelisivat toimittajia, joten venäläisiä toimittajia ei lähetä enää ulkomaille pahimpiin kriisipesäkkeisiin.

Gotlib kertoi, että Venäjällä vastustetaan eläkeiän nostoja. Naisilla eläkeikä nousisi 60 ja miehillä 65vuoteen. Muutaman tuhannen hengen joukko osoitti mieltä asian vuoksi Moskovassa ja Pietarissa.

Pietarissa eläkettä saa 8000 ruplaa kuukaudessa ja kaupunkilisinä vielä lisäksi 1000 ruplaa/kk eli yhteensä 9000 ruplaa, mikä on noin 120 €. Köyhyysraja on Venäjällä juuri tuo 9000 ruplaa ja keskimääräinen eläke 13000 ruplaa kuussa eli noin 173 €.

Lauantaina oli vapaa-aikaa, jolloin pystyi kiertelemään kaupunkia ja käymään ostoksilla. Muiden lähtiessä ostoksille, lähdin kävelemään, jolloin näin kaduilla taiteilijoita maalaamassa hienoja tauluja ja kuulin bändin soittavan Elviksen biisejä, kuten Jail House rockin. Illalla muiden lähtiessä syömään menin Action clubille kuuntelemaan kolmen bändin keikkaa ja liityin muun porukan mukaan yhteiseen illanviettoon sen jälkeen.

työntekijöiden kohteissa Pietarissa

MPRA-ammattiliitto on yritetty lakkauttaa

Sunnuntaina ennen kotiin lähtöä tapasimme ammattiyhdistys MPRA :n edustajat Aleksei Etmanovin ja Igor Temtsenkon, joka oli pietarilaisen ammattiosaston puheenjohtaja. MPRA toimii Fordin tehtailla ja muissa erityisesti autoalan tehtaissa.

Etmanov arvelee liiton lakkauttamisprosessin lähteneen liikkeelle Kalugasta, missä MPRA:n paikallinen osasto oli joutunut alueen kuvernöörin hampaisiin. Viime kesänä syyttäjä halusi lakkauttaa ammattiliiton väittämällä, että heillä on tekninen vika liiton perustamisasiakirjassa. Liittoa myös mustamaalattiin netin, lehdistön ja TV:n kautta.

Kansainvälinen teollisuustyöntekijöiden maailmanliitto IndustrieAll Global Unioni on tukenut MPRA:ta ja Korkein oikeus perui toukokuussa Pietarin kaupunginoikeuden alkuvuonna tekemän päätöksen lakkauttaa MPRA-ammattiliiton toiminta. Temtsenko kertoi, että Venäjällä on karsittu laista työntekijöille hyviä asioita ja eläkeikää ollaan nostamassa, minkä vuoksi haluttiin osoittaa mieltä. Mielenosoitus vaikeutui kun yhtäkkiä kaupungin torille tuli ”kunnostustöitä” ja yksityisen alueen pitäjä kielsi mielenosoitukset. Joillekin mielenosoittajille oli annettu 30-50 päivän kotiaresteja ja pidätettyjä henkilöitä oli pahoinpidelty.

Pietarin Fordin tehtaalla on työntekijämäärä pudonnut 3500:sta 1200 työntekijään. 700 työntekijästä 560 on tuotantolinjalla. Palkka on tippunut 30 % ja töitä tehdään neljänä päivänä viikossa. Bussilinjojen vähennyksen vuoksi autottomien on vaikea päästä töihin. Säästötoimenpiteistä huolimatta johtajilla on työsuhteatodet ja autojensa korjauseudet.

Toimittaja Nikolai Donskov kertoi toimittajien vaarallisesta elämästä Venäjällä.

Marraskuun alussa alkoi tuotannossa seisokki, joka kestää helmikuuhun 2019 asti. Työttömyystuki on 1700 ruplaa kuukaudessa ja työntekijälle on tarjottu viiden kuukauden palkka, jos hän irtisanoo itsensä. Kun on sanottu irti, niin normaalisti voi mennä noin kahdeksan kuukautta ennen kuin saa töitä. Tämän jälkeen lähdimme kotimatkalle.

Komea valaistu rakennus Nevajoella.

Helsingin postikeskuksen asioita

Manutyöryhmä kokoontui melkein joka tiistai kesäkuun alusta marraskuun alkupuolelle. Saapuvassa vähennettiin manuaalilajitteluhyllyjen määriä ja parannettiin valaistusta. Työntekijöiltä kysyttiin mielipiteitä siitä, että minkälaisia tuoleja ja ergomattoja he haluavat sekä mitä mieltä he olivat hyllykartoista.

Tämän muutoksen jälkeen oli Lipan Yrityspostinumeroissa työskentelevien vuoro muuttaa hyvin toimivista tiloista hallin puolelle ahtaisiin ja meluisiin tiloihin. Muutos tehtiin äskettäin ja on huomattu, että hallin puolella on vaikea työskennellä. Kun kysyin miksi pitää tehdä tallainen muutos, niin ylemmän tahon vastaus oli, että sillä tavalla parannetaan yksiköiden välistä yhteistyötä. Olikohan siitä toimivasta 135-tilasta niin pitkä matka esimerkiksi manuaalilajitteluun, muutama metri liikaa? Ihmettelenpä vain. Joissain asioissa kuunnellaan työntekijöitä ja toisissa taas ei.

No seuravaksi sainkin lukea, että 1.1.2019 Ouluun ei enää kuljeteta lähetyksiä lentokoneella ja mietin silloin, että miten yövuoron käy. No tulihan siitä tiedote, jossa pisti silmään kohdat: ”FSM- ja Manu-yövuoron tekemisen arvioidaan vähenevän merkittävästi ja tuotannon painottuvan aamu- ja iltakiertoon yövuoron sijaan. Vaikutuksia tulee olemaan myös muille osastoille.” Yövuoron esimiehet manu- ja FSM-osastoilla haastattelevat työntekijät ja kysyvät onko heissä vapaaehtoisia siirtäjiä.

Meille sanottiin viikkopalaverissa, että FSM loppuu kokonaan ja henkilökohtaisessa haastattelussa kysyttiin mihin olen halukas siirtymään, mutta vapaaehtoisuudesta ei puhuttu mitään. Ensiksikin merkittävä vähentyminen ja toiminnan loppuminen ovat kaksi kokonaan eri asiaa! Miksei tiedotettu suoraan, että YT-lain 6. pykälän mukaiset neuvottelut ovat käynnissä; ne käydään silloin kun ketään ei irtisanota vaan tehtävät vain muuttuvat. Toiseksi vapaaehtoisuus on vapaaehtoista.

Kysyin viikkopalaverissa että minkälaiset ovat työajat ”vapaaehtoisesti” siirtyvien tulevissa työpisteissä kuten esimerkiksi Yövuoron MSM-Niputus työn kierrossa tai aamu-iltakierron manu-FSM-osastolla. Eipä ollut tietoa näistä tulevista työajoista esimiehellä. Olisikohan pitänyt infota esimiestäkin paremmin tai sitten paikalle tulla sellaisen päällikön kertomaan, joka tietää asioista. Työpisteiden tehtävistä ei ollut mitään puhetta. Ja näillä tiedoillako meidän pitäisi päättää mihin olemme siirtymässä ”vapaaehtoisesti”? Lehden ilmestyessä tiedämme asioista ehkä enemmän.

Toivotan kaikille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.

Teksti ja Pietarin matkakuvat

Eija Heikkilä

työsuojeluasiamies, Hki Pok, yövuoro

Viisautta Voutilan m

Kun katsoo taivaalle, ei uskoisi että tuon harmaan massan takana jossain on aurinko. Mutta siellä se kuitenkin on tuoden elämää tällekin planeetalle. Mutta miten me tätä elämää käytämme?

Ajatelkaapa että työpaikalla tehdään pöly-, melu- tai vaikkapa radonmittaus. Näitä mittauksia on tehty niin Lokessa kuin Ulkissakin. Loken osalta radonmittaukset näyttivät korkeampia lukemia kuin mikä on sallittu raja ja näin työnantajalle tuli velvollisuus korjata asia kuntoon. Pölyn osalta mittari värähti A-puolen lastaustehtävissä, joten on syytä selvittää miksi juuri siellä. Missään muualla ei löytynyt arvoja ylittäviä tuloksia.

Kaikkein meluisimmat työt ovat lastaus- ja purkutehtävät. Tässä työssä melu ylittää sallitun päiväannoksen, joten kuulon suojaus on paikallaan. Lastaustyössä melu syntyy kun trukki osuu laiturin jolloin melupiikki voi olla reilusti yli 85 desibeliä. Tämän melun syntymistä voi tietenkin torjua ajotavan muutoksella, mutta jos melua ei voida poistaa niin silloin kuulo tulee suojata. Sopivat kuulosuojaimet saat esimiehen kautta. Jos asiasta tulee erimielisyyksiä niin ota yhteyttä minuun. Opastan kerääntä esimiestä hänen työsuojeluvastuustaan.

Mitä taas tulee radonmittauksiin, niin saamieni tietojen mukaan talvella on tarkoitus mitata ne vielä uudestaan, sillä silloin radonpitoisuudet ovat yleensä korkeammalla. Luonnollisesti tulokset laitetaan henkilöstön nähtäväksi. Samoin olen kerännyt talteen kaikki Lokessa tehdyt Mehiläisen työpaikkaselvitykset ja Työterveyslaitoksen tutkimukset. Kaikki ne ovat punaisissa kansioissa henkilöstön luettavissa B-puolen molemmissa taukotiloissa.

Harmikseni olen myös huomannut, että jotkut henkilöstön jäsenet vaikuttivat olevan pettyneitä kun tutkimusten raja-arvot eivät ylittyneet. En voi muuta kuin ihmetellä: miksi suotta. Sen verran voin kertoa, että nämä tutkimukset eivät olleet halpoja työnantajalle. Ja tutkimusten mukaisesti voi kuitenkin aina parantaa,

n malliin vol. 70

vaikka raja-arvot eivät ylittyisikään. Esimerkiksi spiraalin meluvallia voisi korottaa, jotta laitteen rutina ei olisi niin häiritsevä.

Mielestäni henkilöstön sana on jo riittävä signaali ja sitä työnjohdon tulisi kuunnella paremmin. Se että ei kuunnella osoittaa, että henkilöstöstä ei välitetä.

Sitä varten me työsuojelussa olemme kuin terrieri postinjakajan puntissa muistuttamassa talon johtoa heidän velvollisuuksistaan.

Kaamosmasennus

Kärsin kaamosmasennuksesta.

On marraskuu ja tunnen kuinka pimeys syövyttää tietään mieleni sopukoihin. Myös surulliset uutiset, joita olemme kuulleet ovat syvästi vaikuttaneet mieleeni. Mutta en taida olla ainoa.

Olen oppinut, että kärsin myötätuntouupumuksesta. Tämä tarkoittaa sitä, että jos sinä kärsit niin minäkin kärsin. Tätä olen työstänyt terapeutini kanssa ja pyrkinyt ymmärryksen kautta torjumaan sitä. Se miksi tunnen näin voimakkaasti toisen ihmisen kärsimyksen on jotenkin arvoitus vielä minullekin, mutta rakkauden avulla olen pyrkinyt kääntämään arvojeni uuteen asentoon.

Viime jutussani mainitsin niistä hetkistä, joita olen saanut jakaa kanssanne ja siitä, miten voimaannuttavia ne voivat olla.

Yksinäisyydelleni en ole voinut tehdä mitään.

Joskus yksinäisyyden tunne on kuin lähde, josta pulppuaa surua sieluuni. Tässä on iso haaste itselleni; kuinka voisin kääntää tämän surun lähteen voimavaraksi?

Minussa on niin paljon rakkautta luomakuntaa kohtaan, mutta kukaan ei tahdo ottaa sitä vastaan.

No, ehkäpä usko huomiseen pitää liekkiä yllä.

Mutta sitten iloisempiin asioihin. Joulua tulla jollottaa ja taas on se aika vuodesta jolloin närästyslääkkeet myydään loppuun apteekkeista.

On aika nähdä sukulaisia tai muistaa heitä kynttilöillä hautausmaalla. Itse suuntaan aatonaattona Malmin hautausmaalle muistamaan edesmenneitä isovanhempiani. Minulla on yhä ikävä sinua isoäiti. Tämän keikan jälkeen teen vielä viime hetken ostokset joulupöytään ja ah, rauha on maassa ja ihmisillä hyvä tahto. Nauttikaa joulun pyhistä hyvät lukijat.

Oikein hyvää joulua ja uutta vuotta.

Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu, Loke

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden

Tämä maailma menee eteenpäin pilke silmäkulmassa. Katson ylös aurinkoon ja näen jotain kaunista. Halki metsien ja lumisten maisemien vaellan pimeässä kohti luoksesi.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden.

Elämä on ihanaa.

Emme halua kokea sota uudestaan.

Haluamme takaisin kultaiset ja onnelliset lapsuuden muistot.

Haluamme kuulla kaikki lapsuuden sävelet yhä uudestaan.

Pääni on pyörällä taas.

Nyt juhlimme elämän voittoa.

Tämä maailma on täynnä sekasortoa.

Joku itkee rajojen takana.

Joku toinen ilman vanhempia selviytyä saa.

Elämä on ihanaa

kun ei ajattele liikaa mitään turhia murheita.

Elämä on ihanaa

ja todellisuus ei karkaa meiltä minnekään.

Elän vain hetken kohti huomista tulevaa.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden.

Hyvää joulua sinulle rakas ystäväni.

Jotain puuttuu joulukuun taikuudesta.

Ei ole kylmää.

Ei lunta maassakaan.

Ihmiset ja olematon adventtisoihjo.

Jouluruuat pitää tehdä valmiiksi.

Piparit ja joulutortut pitää ehtiä leipoa.

Jouluvieraat ja joulupukki ovat pian jo tulossa.

Joulusiivous on vielä tekemättä?

Kaikki lasten ja eläinten lahjat pitää hakea kauhean kiireen keskellä kaupoista.

Jouluaattona katsotaan aina Samu Sirkan joulutervehdystä.

Voi kuin hetken saisi vain olla hiljaa ja rauhassa.

Eikä tarvitsisi tehdä yhtään mitään.

Eikä tarvitsisi tehdä yhtään mitään moneen tuntiin.

Katsoin ulos ikkunasta.

On pimeää ja niin rauhallista.

On ihan hiljaista.

Lunta ei sada, mutta elämä voittaa taas.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden.

Tänä iltana annoimme rauhalle taas mahdollisuuden

ja sen hienon hetken muistamme vielä vuosia aikuisenakin.

Jan Ekblad, Hki Pok

Synnyin Honkakosken tilalle parikymmenpäisen maitokarjan jatkeeksi kaksitoista vuotta sitten. Myös äitini Impi oli kasvanut samassa maitotaloudessa. Minusta tuli Ayshire-rotuinen härkäisäni mukaisesti.

Väriykseni on valkoruskea, tosin ruskeavoittoinen. Sarveni ovat isokokoiset ja tarjoan isäntävaeleni neljäsataa kiloa elämäniloa. Pituuteni on puolitoista metriä ja säkäkorkeuteni lähes saman verran. Korvanumeroni on 141 ja erikoistuntomerkinä minulla on ”kippuravarvas”, josta kerron myöhemmin lisää.

Luonteeltani olen rauhallinen ja herunkin vanhaksi lehmäksi kohtalaisesti, sillä tuotokseni on kolmekymmentä kiloa päivässä sopivan rasvaista solutonta maitoa.

Olen poikunut säännöllisesti vuosittain keväällä tai kesällä ja synnyttänyt isäntävaeleni kymmenkunta tervettä vasikkaa.

Pieni kylämiljö

Kotitilani Honkakoski sijaitsee kuten nimestäkin voi päätellä keskikokoisen kosken partaalla Honkakoski-nimisen pikkukylän keskellä.

Taloja kylässä on raitin molemmin puolin tasaisesti noin puolen kilometrin välein. Lähes kaikissa taloissa tulon lähteenä on maitotalous.

Kylä sijaitsee Koillis-Savossa 75 kilometriä Kuopiosta Nurmekseen päin Nilsiä kunnassa. Kirkonkylälle on Honkakoskelta matkaa kolme peninkulmaa. Maatila on sijoittunut aivan kolmen kunnan kulmaukseen. Koski on rajana Juankoskelle ja Rautavaaran kunnan raja kulkee muutaman kilometrin päässä. Isäntäväkeni tilaan kuuluu 20 hehtaaria peltoalaa, joista suurin osa tuottaa AIV-rehua, minulle elintärkeää ruokaa.

60 hehtaarin metsäalaa käytetään omaan rakentamiseen ja tarvittaessa investointien rahoitukseen. Honkakosken taloja ympäröi alava pikemminkin Pohjanmaan

lakeuksia kuin savolaista muistuttava maisema. Tosin peltoalat eivät täälläpäin ole läheskään yhtä suuria.

Joki halkoo maisemaa koko kylän vierustalla ja kohisee kosken kuohuina isäntäperheen iloksi ja kalastusonneksi.

Valkotiilinen koti

Kotinavettani rakennettiin jo 1970-luvun alussa. Tällöin taloa isännöi vanha isäntä Ville, joka elämäntyönään teki tilasta parikymmenpäisen maidontuotantotilan.

Navetan seinät on rakennettu valkoisista tiilistä ja lattia betonista. Ulospäin näkyvät yläosat on maalattu punaiseksi.

Minut on riimulla sidottu rautaparteen ja paikkani on pitkässä lehmärivissä viides vasemmalta, navettaan sisääntultaessa toinen oikealta.

Sukupolvenvaihdos

Vanha isäntä Ville ja Saimiemäntä luovuttivat tilanpidon toiseksi nuorimmalle pojalleen ja tämän nuorikolle -80-luvun lopulla.

Minun elämäni ei sukupolvenvaihdos paljoa hetkauttanut. Oikeastaan huomasin sen vain tunnilla aikaistuneissa lypsyissä. Ruokailut ja muut rutiinit hoidettiin muutoin vanhaan tapaan. Nuoren parin esikoisen syntymä vuonna 1992 heijastuu elämäni siten, että lähes koko Aki-pojan olemassaolon ajan on navetassa käynyt emännän sijasta maatalouslomittaja.

No, ei hänessäkään mitään valittamista ole: virolainen Jyri on tottunut kotimaassaan hoitelemaan paljon suurempaakin karjaa. Hän tekee työnsä huolellisesti ja ammattitaidolla.

Paljon ystäviä

Navetassamme on tällä hetkellä 19 lypsävää lehmää, joista viisi on nyt ummessa eli odottavat

poikimista. Vasikoitakin on paljon: kolme hiehoa tuleviksi lehmiksi; yksi komea mustavalkea friisiläinen, härkä, joka myydään ensi vuoden puolella lihoiksi ja kaksi pientä vasikkaa välitykseen kasvamaan muille tiloille. Paras ystäväni on naapuriparressa asuva Utu, jonka kanssa jaamme yhteisen vesiastiankin. Satunnaisesti varsinkin lypsyaikoina vierailevat navetassamme talon kissat Roope ja Niku.

He lipittävät uskollisesti herumaamme maitoa. Jeri-koiraa näen sen sijaan hyvin harvoin. Hän on pääroolissa kylläkin silloin, kun kesällä silloin tällöin pääsemme lähipellolle jaloittelemaan.

Muuten elämäni kuluukin lähes tulkoon tässä samassa parressa. Ainoastaan poikimista varten minut siirretään muutamaksi kuuksiksi vastapuolen parteen, kuivan rehun syöjäpuolelle.

Päiväohjelmani

Aamulla puoli kuudelta isäntäväki rientää luoksemme.

Siinä vaiheessa navetassa on jo aikamoinen ämmyminen päällä, kun odotetaan lypsäjiä heruttamaan täysiä utareitamme. Vanhat ruoat siivotaan pois edestämme ja sitten saamme jauhoannoksen. Aterioimme seosta, jossa on kauraa ja Kirimaikkia, väkirehua, joka sisältää eri viljalaatujen lisäksi paljon vitamiineja. Ritiilöiltä siivotaan pois jätöksemme ja sitten meidät lypsetään. Koska olen säyseä luonteeltani minut lypsetään viidenneksi viimeisenä.

Putkilypsimiä on käytössä kolmet ja niillä lypsy sujuu nopeasti ja tehokkaasti.

AIV-rehut jaetaan sitten lopuksi, ikään kuin palkinnoksi maitolitrojemme soljuttua tilan tankkiin, ja kuulemma jottei rehun haju tarttuisi maitoon.

Kerran viikossa saamme myös erikoisannoksen AED-vitamiineja liuoksena rehun päälle kaadet-

- savolaista lehmänelämää

tuna. Päiväsaikaan lepäilemme ja märehdimme rehuannostamme. Välillä alusemme käydään putsaamassa.

Iltapäivällä neljän aikaan meidät lypsetään uudelleen samoin rituaalein kuin aamulla.

Illalla jälleen märehdimme ja yön nukumme rauhallisesti makuulalla, jollei mitään yllättävää kuten poikimista satu. Se kyllä herättää koko lauman yölläkin.

Modernisti navetassamme on poikivien ja sairaiden lehmien valvomista varten kamera, jota tarpeen mukaan käännellään sopivasti. Tällöin voi isäntäväki seurata omasta televisiostaan mitä navetassa tapahtuu, eikä heidän välttämättä tarvitse heti rynnätä sinne.

Veri roiskui

Ei lehmänelämäni aina ole ollut niin tasaisen tappavaa. Kerran minulle sattui sellainen haaveri, jota en taatusti unohda!

Nimittäin neljä vuotta sitten sorkkani jostakin syystä tarttui kiinni allani olevaan ritilään. Sorkan kuoret jäivät siihen kiinni, kun yritin repiä jalkaani siitä pois.

Se tuntuisi ihmisestä samalta,

kuin häneltä revittäisiin kynsi pois!

Veri suihkusi valtoimenaan, kun isäntäni Jarmo kiirehti paikalle. Menetin verta varmasti useita kymmeniä litroja siinä jupakassa. Jarmo soitti hädissään eläinlääkärille, joka oli sitä mieltä, että minut olisi parasta lopettaa ja laittaa liha-autoon.

Jarmo irrotti minut parresta ja kolmella jalalla kiersin navetan ympäri. Sitten hän yritti vaihdella säkkejä sorkkani alla, mutta hetkessä ne olivat verisiä.

Henkeni säästy

Jostakin syystä eläinlääkäri muutti kuitenkin mielensä ja päätti tulla katsomaan minua. Hän antoi minulle rauhoittavia lääkkeitä, alleni tuotiin heiniä pehmikkeeksi ja veren imeytymiseksi. Verenvuoto alkoi tyrehtyä itsekseen, mutta aina kun sorkkani hipaisi lattiaa se alkoi vuotaa uudelleen.

Minut nukutettiin ja jalkani sidottiin kiinni ritilään. Sorkkani tervattiin ja desinfioidiin. Sideharsoa sidottaessa nousin pystyyn ja potkaisin sillä jalkaani vihlaisti niin kovasti pelkkä harson kosketus. Niin siitäkkin huoli-

matta, että minut oli nukutettu. Nukutusainemäärää lisättiin, pääni sidottiin parteen ja jalkani ritilään.

Kuitenkin sidottaessa nousin jälleen pystyyn ja olin vähällä hirttäytyä kaulaani sidottuun hihnaan kivun ollessa niin kova. Niinpä sorkkani jäi sitomatta. Seuraavana päivänä isäntäni kutsui paikalle sorkkanhoitajan. Tämä toi mukanaan telineen, johon hän sitoi jalkani tiukasti kiinni. Hän antoi reumapulveria kipuuni, tervasi ja sitoi sorkkani.

Verenvuotoni heikensi kuntoni, laihtuin ja utareeni kuihtuivat. Jos umpeen meno ja poikiminen eivät olisi olleet lähellä olisin jo lihapalana kenties Sinunkin ruoassasi.

Poikimiseen mennessä oli sorkkassani kuitenkin jo jonkinlainen kynsi. Tosin tilalle kasvoi kippurainen, eteenpäin sojottava sorkka. Parempi sekin kuin ei mitään. Tuo tapaus iskostui päähäni niin voimakkaasti, että yhä edelleen aristan jalkojani.

Epämuodostunut vasikka

Viime kesäkuussa synnytin mielestäni normaalin vasikan. Näin luuli Jarmo-isäntänikin ja laittoi elikon normaaliin tapaan pieneen karsinaan. Hän ihmetteli kuitenkin, kun vasikka ei pääsytäkään samana päivänä jaloilleen.

Sitten hän huomasi, että vasikan selkäranka olikin mutkalla. Eläinlääkärin lausunto oli tyrmäävä: eläin on lopetettava.

Näin Jarmon tehtäväksi tuli lyödä pikkuelikkaa vasaralla otsaan, jotta kuolema tulisi mahdollisimman verettömästi. Sitten hän hautasi vasikan metsän reunalle kaivamaansa kuoppaan.

Niin, tällaista on lehmän elämä Suomessa ja Savossa 1990-luvulla, kun ollaan kovaa vauhtia menossa kohti EY:tä.

Niin, myös me lehmät.

Anne Kettunen

Lillukan varsia

Lillukan varsia. Se on sanonta täällä, kun puhutaan mitätömistä asioista. Kustannuksista, joilla ei oikeasti ole mitään merkitystä. Asioista, joista ei oikeasti kannata tehdä periaatekysymyksiä. Lillukan varret ovat asioita, joista ei kenenkään mielestä ole järkevää ruveta kiistelemään tai ruveta korjaamaan satoa. Jokainen ajatteleva ja järkevä ihminen antaa lillukan varsien kasvaa, eikä ryhdy niitä repimään ja tuhoamaan.

Ulkomaanposti on hyvin spesiaali työpaikka. Täällä on vain vähän yhteisiä asioita normaalin postitoiminnan kanssa. Täällä toimitaan EU:n ulkorajalla, turvatarkastetaan posteja ja henkilöitä, jotka tulevat lentokenttälle. Toimimme yhteistyössä tullin, lentoyhtiöiden ja huolitsijoiden kanssa. Ajelemme lentokentällä ja olemme töissä vielä lähes vuoden jokaisena päivänä ja vuorokautena. Niin täällä toimivat postimiehet ja -naiset!

Ulkomaanpostissa on paljon tehtäviä, joista ei TES:ssä ole erikseen sovittu. Niistä on aikojen kuluessa sovittu erilaisia korvauksia, moduuleita, jotka eivät ole TES:n mukaisia tai henkilökohtaisia lisiä. Osasta näistä ei ole tehty kirjallisia sopimuksia ja nykyjohto ei tiedä niistä tai he ovat ne jo unohtaneet. Tai ne, jotka vielä ne muistavat eivät niitä tunnusta.

Nyt on ylhäältä tullut käsky ”yhdenmukaistaa” moduuleita. Tämähän tietenkin tarkoittaa: poistakaa kaikki moduulit, jotka eivät ole TES:n mukaisia. Ja se kyllä kirpaisee täällä. Vanhat sopimukset puretaan ja työntekijöiden luottamus petetään. Ja kaikki yhden Yt-neuvottelun puitteissa. Voi pottu! Jos työnantaja on valmis tämän tekemään, niin siihen on pakko lähteä mukaan. Aletaan repimään lillukan varsia maasta ja katsotaan mitä alta paljastuu. Jos töiden sujuvuus ja tavaran tasainen virtaus eivät ole yhtä tärkeää kuin lillukan varsien repiminen, niin olkoon niin. Se ei ole meidän valintamme, vaan työnantajan.

Tässä voisi vielä mainita ”kymppien” moduulihävikistä. Heiltä poistuvat moduulit ovat vastuu prosessin toiminnasta ja trukkilisä. Aika jännä poistaa ne ihmisiltä, jotka toimivat 70 % tuotannossa. En ole TES-asiantuntija, mutta kumoaako ”kymppimoduuli” muut moduulit? Toisaalta, ei ole toistaiseksi yksikään liittoon kuuluva kymppi tullut valittamaan asiasta :-D.

Eikä tämä vuodatus ole meidän nykyjohtoa vastaan. Päinvastoin. En muista, että koskaan olisi meillä ollut tuotantopäällikköä, joka tulee haalarit päällä tekemään töitä kanssamme. Respect!

Se on vaan se vanha myrkkymikä täällä kiertää. Ehkä minäkin olen saanut siitä tartunnan? Mutta sen voin omille edustettavilleni luvata, että ryhdyn näihin lillukan varsitalkoihin ja revin kyllä joka varren ylös jos siellä olisi se euro :-).

Joka tapauksessa vilpitiön tahtoni on se, että ihmisille maksetaan se, mikä heille kuuluu. Se ei ole iso korvaus, mutta oikeudenmukainen ja kohtuullinen hyvästä ja sitoutuneesta työstä, jota jokainen meistä täällä tekee!

Marko Heikkilä

Luottamusmies, Ulk iltavuoro

Katson taaksepäin ja kiskot sinne jää Juna jyskyttää...

Elämän juna matkaa taas ja mietin taaksepäin muutamaa viimeistä vuotta. Mitä kaikkea matkan varrella on tapahtunut ja minne olemme menossa. Vaikka pari vuotta sitten talossa oli paikat rempallaan enemmänkin niin ilmapiiri oli parempi ja työn tekemisen iloa vielä tallella. Mietin kumpi on tärkeämpää: millainen on ihmisen mieli vai se, miltä paikat näyttävät. Toki on hyvä, että asioita korjataan ja paikkoja uudistetaan, niin työskentely on turvallisempaa, mennään parempaan suuntaan siinä asiassa.

Kuitenkin on koko ajan ollut sellainen fiilis, että kaiken aikaa tapahtuvien tehostamisten myötä on unohdettu se, joka työn tekee. Työntekijä, joka on antanut vuosia työpanostaan Pokissa ja ollut jopa ylpeä postilainen. En tiedä löytyykö sellaisia työntekijöitä enää. Työn taakka alkaa näkyä jo, eikä näitä asioita noteerata; tai siis noteerataan niin, että kuormitetaan vielä vähän lisää. Tehostaminen, tehostaminen, joo moni sen ymmärtää, että maailman meno on kovaa kyytiä ja työ on työnantajalle bisnestä, josta pitää jäädä voittoa.

Kun työntekijä on vuosien saatossa ikääntynyt ja hänelle on tullut vaivoja enemmän tai vähemmän, mikä rajoittaa hänen työntekoaan. Onko sellainen työntekijä taakka, arvoton kovassa bisneksessä? Minusta tuntuu siltä ja varmasti tuntuu siitä työntekijästäkin. Ei ole uusi asia

että meidän työ on kuormittavaa. Mitä näille asioille on tehty? On toki paljonkin. On työhyvinvointikeskusteluja esimiehen kanssa, työterveysneuvotteluja, jossa paneudutaan syvemmin työntekijän työssä jaksamiseen tai jaksamattomuuteen ja sovitaankin asioita, jotka auttavat työntekijää tai eivät auta. Ymmärrystä ja hyvää tahtoa ei löydy tai sopiminen on hankalaa eli työntekijä on taakka ”työnantajalle”.

Onko työnantaja pyrkinyt keventämään tätä työntekijän taakkaa? Ei todellakaan, sillä jos työntekijät toivovat jotakin mikä voisi helpottaa työn tekoa, niin sen saamiselle on hintalappu eli se ei saisi maksaa mitään. Esimerkiksi monessa paikassa olisi tarve sähköpöydille, joita voisi säätää ergonomisesti helpottamaan omaa työskentelyä. Entä sitten nämä kaarevat ABC-hyllyt, johon työnantaja on määritellyt seisomapaikat, satulapaikat ja normaalit jalkarengaalliset korkeussäädettävät tuolipaikat.

Tämä on asia, jota en jaksa ymmärtää. Miksi työntekijän ei anneta itse päättää millä istuu. Jokaisen takapuoli kun on erilainen. Seisomista ei työnantaja ole rajoittanut. Ehkä oletetaan, että työntekijä on silloin tehokkaampi. Nyt nämä ABC -hyllyt valtaavat koko manuaalisen lajittelun japi-liuskoineen, että päästään tehostamaan ja kaikki pääsevät ”nauttimaan” lajittelusta. Jopa Lisäarvopalvelut yritetään saada tähän samaan muottiin.

Tehostamisen tarkoituksena tässä on se, että voidaan ottaa tekijä miltä osastolta tahansa, kun lajittelu on yhtenäistä ja kaikki tapahtuu samoilla hyllyillä. Japi-liuskat vaan vaihtoon sen mukaan mitä lajitellaan.

Suurin osa manulajittelijoista on tehnyt työtään vuosia. Tämä on tuonut heille väijäämättä kaikenlaisia vaivoja, ja pahoin pelkään, että ne vain lisääntyvät näiden ABC-hyllyjen myötä varsinkin jos työnantaja määrittelee jokaisen työtavan. Olen sitä mieltä, että jokainen valitkoon oman tuolinsa ja tapansa lajitella hyllyihin jaksamisensa ja oman tarpeensa mukaan.

Ergonomia on toimintaa, jonka avulla työ, työpaikat, työvälineet ja työympäristö sovitetaan ihmisten edellytysten ja vaatimusten mukaan. Työkykyä ylläpitävässä toiminnassa ergonomia on tärkeässä osassa työntekijän työssä selviytymisessä. Manulajittelu kuormittaa yläraajoja kun työskennellään hartiatason yläpuolella. Yläraajatyön vaaratekijät ovat työvaiheen toistuvuus, voiman käyttö ja ranteen keskiasennosta poikkeavat työtavat. Rasitusta lisäävät vielä kapeat alle viisi senttiä leveät pinsettiotteet. Mitä useampia näistä mainituista yläraajatyövaiheista esiintyy yhtä aikaa, sitä suurempi riski on rasitusoireille.

Siihen kun lisätään yli viisi kiloa painavien laatikoiden punnitseminen on se tuonut monelle työntekijälle lisärasitusta. Rasitusoireet eivät ole iästä kiinni vaan kohdistuvat kaikkiin. Eikä ole seisomatyökään pelkästään terveellistä. Paikallaan seisominen, kurottelu, kumartelu, vartalon kierto ja näkemisen aiheuttamat epäluonnolliset pään asennot ovat omiaan aiheuttamaan kuormitusta.

Pitkäaikainen paikallaan seisominen rasittaa lanneselkää ja alaraajoja. Millä tätä kuormitusta voidaan vähentää? Monellakin tapaa, esimerkiksi korkeussäädettävillä käreillä, ergomatoilla, ergonomiaopastuksilla perehdyttämisen yhteydessä, työn tekemistä vaihdellen ja työjärjestelyin. Työn määrä, nopeus, tauot ja työnkierto määräävät työkuorman suuruuden. Ketä tämä kiinnostaa?

”Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty”. Vanha viisaus pitää paikkansa myös tämän päivän työtiloja suunniteltaessa. Meillä suunnitellaan ja suunnitellaan taas, mutta työntekijä on se, joka tekee työn. Paperilla kaikki näyttää hyvältä, tuodaan uusi käytäntö, eli tehostaminen edellä mennään. Eikä tämä lopu tähän, sillä sen verran monta projektia on ollut, menossa ja tulossa.

Viimeisin tieto työnantajalta oli FSM- ja manu-yövuoron loppuminen koska Postin tuotemuutoshanke printtipostin osalta on käynnissä. Tämä jos mikä oli järkytys yövuorolaisille, jotka ovat yötä tehneet ihan omasta halustaan ja koska se on heille sopinut paremmin. Aikamoinen lahja näin joulun alla pistää monen työntekijän elämä sekaisin ja varmasti myös meidän kaikkien muidenkin. Kyllä näillä on vaikutuksia tulevaan koko Pokissa ja Postissa, nähtäväksi jää mitä ne ovat.

Tätä lukiessa toivon, että työntekijät jo tietävät asioista lisää, mitä vaikutuksia tällä kaikella on työn tekemiseen postissa. Moni miettii miltä tulevaisuus näyttää ensi vuonna ja saa se minutkin mietteliääksi. Ei ole hyvä olla tietämätön ja tätä tunnetta olen saanut kokea useasti, kun minulle ei tietoa heru sen enempää kuin työntekijöillekään työnantajalta - eli työsuojelun yhteistoiminta ei pelaa, ei ole pelannut pitkään aikaan. Tämä on tylsää puhetta näin joulun alla, ja pahoittelut siitä. Olo on sellainen, ettei paljoa ilon tunteita voi kokea. Perinteiset joulukarkit tuon toki taas.

Joulu tulee ja vuosi vaihtuu. Toivon että kaikesta huolimatta kaikilla olisi mukava joulu herkkujen kera. Te, jotka vietätte joulua yksin: yksinkin voi olla onnellinen, kaikki eivät kaipaa toista rinnalleen. Yksinäisyys ei ole pahasta, ellei itse sitä niin koe. Nautitaan hetki ja hengähdetään. Oikein Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta 2019 kaikille!

Tuula Syrjäläinen

työsuojeluvaltuutettu, Hki Pok

Kuva
Free
Pixabay

Elämme ympäristön ehdoilla halusimme tai emme!

Takana loistava tulevaisuus?

En tiedä vielä ketään, joka voisi päättää tai valita millainen maailma olisi juuri tänään. Ei edes säätä saa mielekseni nappia painamalla.

On pakko mennä sillä mitä meillä on. Sama vanha planeetta, joka ihmeen kaupalla on yhä olemassa, vaikka ihmiskunta on yrittänyt urakalla tuhota sitä jo 500000 vuotta aina vain kekseliäämmin. Tietysti voi matkustaa toiseen maailman kolkkaan, mutta tasan samalla pallolla vaan pysyy.

Valtavirrassa herääminen todellisuuteen on onneksi alkanut viime aikoina tänä vuonna julkaistujen ympäristöraporttien kautta ja uutisissa mainitaan yhä useammin sana ”ilmastonmuutos”.

Kukaan järkvy ihminen ei voi sulkea mieltään pois tajumasta, että se tapahtuu jo. Mitä muutakaan voi päätellä, kun maailman meriin on syydetty ihmiskunnan kuonaa koko ihmisen täällä mellastamisen ajan ja luontoa on pidetty itsestään selvänä ruoka-, materiaali- ja lääkekaappina.

Käytetään luonnonvarat – kaikki ne maasta kaivetut asiat, joita myös rikkauksina maailmassamme tunnetaan ja eikä olla piitattu lainkaan siitä mitä vaikutuksia niin sanotuilla korkeakulttuureilla on ympäristöön.

Kuluttamisesta on tullut ihmiselämän keskiö, jonka tarkoitus on ollut saada ihminen haluamaan yhä enemmän ja aina vain uutta, vaikka mikään ei koskaan riitä tekemään häntä onnelliseksi.

Ihminen on maailman valloituksellaan tuhonnut tarkoituksella myös omaa lajiaan ja uskoo lujasti omaan yliveritaisuuteensa luomakunnan itseoikeutettuna valtiaana.

Huolettoman ihmisen suhtautuminen ympäristöönsä on pelkästään narsistinen! Eihän se haittaa, eikä siitä seuraa mitään, eihän? On mahdotonta kuvitella, miten rikki revitty ja raiskattu ympäristö palautuisi koskaan ennalleen, kun katsoo maailman jättimäisiä kaivoksia, öljykenttiä, saastuneita pohjavesiä, suurkaupunkeja, eroosion aiheuttamia erämaita ja asuinkelvottomiksi muutuneita entisiä asuinalueita ympäri maailmaa.

Olemme paljosta velkaa luonnolle. On vaikea tajuta, että ihmiset muodostavat eläinten kanssa maksimissaan vaivaiset 0,1-0,5 % maapallon biomassasta. Maapallolla ilman lämpötilan kohoaminen on, ellei suoraa seurausta kaikesta tuhosta ja vastuut-

tomasta kulutuksesta, niin ainakin sen vauhdittaja.

Jokaiselle varmasti sopiva ympäristöteko on jättää turha kulutus pois. Tekee yksinkertaisen päätöksen siitä, ettei osta tai kuluta mitään, mitä ei ihan oikeasti tarvitse. Sitäkin voi miettiä, mitä oikeasti haluan? Kuinka paljon tarvitaan muovisia tavaroita, joiden ainoa funktio on kestää vain hetken, mutta niiden valmistaminen edistää ilmastomuutosta? Pärjäisimme varmaan aika hyvin ilman muovisia kertakäyttöesineitä ja moneen kertaan elintarvikkeiden ympärille laadittuja muovisia pakkausratkaisuja, puhumattakaan miljardeista muovikasseista!

Miksi tavaroiden elinkaari on nykyään niin lyhyt ja ikään kuin väkisin huomaat, ettet enää kehtaa kaivaa julkisella paikalla laukustasi puhelinta, joka on jo viisi vuotta vanha! Meillä on kaikilla hankinnoissa vaihtoehtoja, mutta ei tarpeeksi. Ympäristöystävälliset ratkaisut eivät ole aina välttämättä riittävän houkuttelevia, vaikkapa hinnan vuoksi. Muutokseen tarvitsemme lainsäädäntöosaa-

mista, verotus kaipaisi tarkempaa kohdentamista ja rahoitusmarkkinoiden pitäisi muuttua vihreämmiksi.

Meillä on Suomessa silti paljon osaamista, mutta itse ainakin odotan vielä sitä läpimurtoa, jolla vaikutettaisiin isosti! Hyvinvointivalttioiden, kuten Suomen rooli on nyt näyttää mallia maailmalle kuinka muutamme tuhlailevan elämäntyylin vastuuta tuntevaksi ja ympäristöarvoja kunnioittavaksi.

”Ihmiset muodostavat eläinten kanssa maksimissaan vaivaiset 0,1-0,5 % maapallon biomassasta.”

Muuten on ihan turha osoitella sormella köyhiä maita teollistumishankkeista ja ympäristön tuhoamisesta, kun nappulan painajat ovat usein juuri täällä, me kuluttajat! Kulutustottumukset ohjaavat markkinoita, äänestäjät vaikuttavat päättäjiin ja kun alamme muistamaan, että tämän saman pallon on riitettävä vielä pitkään!

Olen huolissani siitä, kuinka monta lajia ehtii kuolla sukupuuttoon, ennen kuin niiden ihmistä auttavat ominaisuudet tulevat tunnetuiksi.

Lähes jokainen lääke sisältää vaikutusainetta, jonka alkupele on luonnosta ja eristetty sieltä hyötykäyttöön. Nykyisin nekin osataan tuottaa synteettisesti, mutta uusia vielä tuntemattomia ei osata niin vain kehittää.

Meillä Pohjoismaissa luonto on kuitenkin tärkeä osa kulttuuriamme ja mahdollisesti sen takia täällä osataan tuottaa edistyksellistä vesi- ja jätehuoltoa. Energiantuottajina me olemme huomattavasti ekologisempia kuin maat suurella osalla muuta maailmaa. Uskon vahvasti näihin aloihin tulevaisuuden menestyjinä, jos ne pystyvät kirimään puhtaamman huomisen puolesta, hyvittämään hiilijalanjälkensä ja tehostamaan koko maailman ympäristöongelmien ratkaisemista.

Postissa oli oma ilmastotreenei-kampanja loka-marraskuun vaihteessa ja se koostui sähköisissä kanavissa jettavista materiaaleista ja tapahtumista. Myös Facebookin Me Postilaiset-ryhmässä se näkyi, mutta Lokessa sain käytännössä huomata, että sinne sitä ei vain saatu näky-mään eikä juuri tuntumaan. Infonäyttöille tulivat valmiit kampanjadiat, mutta nyt jälkeinpäin jäi tyhjä fiilis. En tiedä mikä oikein kiikasti, koska väliportaan johdon tasolla sitä valmisteltiin monella tapaa ja ideat sen eri osiin olivat mielestäni innostavia. Oli puhetta sähköauton ja -pyörän kokeiluista jopa työmatkoilla, kimppekyyti -haastetta ja muuta ohjelmaa kampanjaviikolla Helsingin postikeskuksessa.

Mukaan oli saatu hyviä yhteistyökumppaneita kuten HSY, L&T ja muita vähemmän tunnettuja. Pointti on kuitenkin se, että on mahtavaa kun Posti järjesti sen, mutta toivoin sen leviävän myös muualle kuin pääkonttorin kulmille. Ehkä on peiliin katsomisen paikka, kun en ollut itse aktiivisempi. Jotenkin odotin, että Loken johto ottaa siitä kopin ja alkaa ohjata sitä.

Ilmastotreenissä oli puhetta myös ideakilpailusta. Joten, miksei nyt näin joulun alla lahjojen hankintaan voisi valita ai-neettomia ja hyödyllisiä lahjoja krää-sän sijaan? Varmasti olisi mieluisaa saada turhan tavaran sijaan esimerkiksi siivo-usapua lahjakortilla. Tai lahjoitetaan omaa aikaa lähimmäisten avuksi.

SINUSTAKO SEURAAVA PASILLIN PÄÄTOIMITTAJA?

OLETKO HYVÄ KIRJOITTAJA, PYSTYT KÄSITTELEMÄÄN VALOKUVIA, OSAAT TAI HALUAT OPETELLA TAITTO-OHJELMAN KÄYTÖN?

PYSTYT OIKOLUKEMAAN MUIDEN TEKSTEJÄ TAI HALUAT PARANTAA SUOMEN KIELTÄSI JA SITÄ KAUTTA OPETELLA EDITOIMAAN?

TARJOAMME SINULLE TYÖVÄLINEET:

- ADOBE INDESIGN 5.5-TAITTO-OHJELMAN
- COREL PHOTOSHOP-OHJELMAN
- CANON EOS-JÄRJESTELMÄKAMERAN
- KURSSITUKSEN OHJELMIIN TARVITTAESSA

JOS KIINNOSTUIT NIIN KYSY LISÄTIETOJA ANNE KETTUSELTA
PASILLI.LEHTI@GMAIL.COM
TAI SOITA 050 536 8969

Hierontalahjakortti menisi sekin hyötylahjaksi ja jos nyt on ihan pakko olla tavaralahja, niin ostetaan sitten lähellä tuotettua, suositaan suomalaista tai tehdään ihan itse! Pääasia, ettei kulutus ole pääasia ja kun kulutetaan, se on järkevää ja kestäväällä pohjalla. Vanha työnantajani oli ylpeä omasta motostaan: Paras tapa ennustaa tulevaisuutta, on olla mukana tekemässä sitä.

Helena Aarnio
Ympäristövastaava, Loke

Haluammehan säilyttää kauniin luontomme ja sen eläimet kuten tämän pajulinnun?

Joukolla On Asiaa

Jussi Heikelän isännöimää SääntöSuomi TV-ohjelmaa kuvattiin taannoin lajittelukeskuksessamme. Sääntöyhteiskunnan infernaalinen kurimus holhoamisineen näyttää pesiytyneen väkevästi myös postikeskuksen ytimeen. Erilaisia sääntöjä, määräyksiä ja armeijamaisiakin printattuja komentolauksahduksia taitaa tulla esille jo kymmenittäin joillakin osastoilla. Pian se voi olla kolminumeroinen luku.

Seassa on myös tekemällä tehtyjä määräyksiä ja ohjeita, joista joillain ei ole järjen ja toimivuuden kannalta juurikaan tekemistä. Suunnitellaanko näitä välillä ihan kiusallaan vaan vain pätemisen takia? Asianmukaiset työohjeet ja työmääräykset on tietenkin oltava. Mutta sitä voi mietiskellä hartaasti onko kaikista oikeasti hyötyä vaiko ei? Kannattaisiko muuttaa jotakin ja jättää pois?

Näin pääsemme myös työhyvinvointiasioihin. Tämä kaikki edellä mainittu nähdäkseni heikentää myös työn motivaatiota ja mielekkyyttä.

Olisiko jo nyt viimeinkin aika ottaa loikka tämän vuosituhannen puolelle johtamisasioissa? Kannattaa kokeilla, koska varmasti sekä työnantaja- että työntekijäpuoli hyötyvät siitä.

Hyvään johtamiseen ei myöskään kuulu ylimääräinen huomauttelu kaikista pienimmistäkin asioista, vaan muun muassa työntekijöihin luottaminen, heidän kuunteleminen, ja heidän jaksamisestaan kiinnostuminen. Ihmisläheisyyden tulee olla mukana johtamisessa ilman muuta ja aina.

Helsingin postikeskukseen on saatava jonkin näköinen kulttuurin muutos liittyen työnantajan toimintatapoihin, joihin kuuluvat muun muassa tehdyt muutokset, päätökset, neuvottelemineen ja työhyvinvointi.

Työturvallisuusasiat ovat lähes kaikissa Postin tuotannon tehtävissä nyt etusijoilla. On hyväkin olla enkä yhtään

vähättele niitä. Työhyvinvointiasiat on nostettava kuitenkin aivan yhtä merkittäviksi. Sitähän ne eivät kuitenkaan ole eikä ole ollut ainakaan näköpiirissä havaintoja selaisesta. Kaikissa päätöksissä ja uudistuksissa tulee ottaa huomioon henkilöstön työhyvinvointi. Miksei se voi olla pääprioriteetteja?

Ehkä siksi ettei Postin tuotantopuolella ymmärretä tarpeeksi ihmisläheisestä johtamistavasta eikä siihen haluta kiinnittää huomiota. Eikä luultavasti järjestetä johtajille ja esimiehille kunnan koulutuksia aiheesta.

Pitää olla myös halua toteuttaa sitä oikeasti, vaikka siitä ei ylempänä pidettäisikään kun esimies on niin sanotusti työntekijämyönteinen ja häntä kiinnostaa mitä alaisille kuuluu. Tai jos esimies kuuntelee alaistaan ja noteeraa hänet, luottaa häneen ja ottaa huomioon hänen mielipiteensä. Siitä saa jopa paremman mielenkin kun tekee niin.

Monissa päätöksissä eivät nuo asiat toteudu ollenkaan. Ylemmältä taholta tulleiden käskyjen mukaan tehdään muutoksia järkyttävän kiireisillä aikatauluilla ja ne lisäävät työpahoinvointia kun ei ole kuunneltu edunvalvonnan ja henkilöstön kantoja. Psykologiaan ja ihmissuhdetaitoihin liittyvät koulutukset tulisivat tarpeeseen työnantajapuolelle. Vai olemmeko me edunvalvojat ainoita, joiden kurssitarjonnassa käydään läpi myös näitä aihealueita.

Ruotsissa työehtosopimukset eivät ole yleissitovia. Silti siellä saadaan sovittua asioista usein helpommin kuin täällä. Luottamus työntekijäpuolta kohtaan on heillä eri tasolla kuin meillä ja työntekijöillä vahvempi asema yrityksissä kuin Suomessa. Täällä henkilöstön edustajia ei liiemmästi kunnioiteta eikä heidän eriäviä mielipiteitään juurikaan huomioda, vaan työnantajat tekevät päätökset hyvin omavaltaisesti.

Tämä taulu löytyy Jouko Luttisen kodin seinältä.

Naapurissa on erilainen kyky kuunnella henkilöstöä ja homma toimii, työnantaja ei määrää kaikkea miten haluaa, vaan asioista kyetään sopimaan yhteisymmärryksessä. Havumetsien maassa yleissitovuudesta luopumista ei voi edes harkita, ellei luottamus toista osapuolta kohtaan ja neuvottelukulttuuri siellä toisella puolella pöytää muutu. Perinteistä mettäläismeininkiä näyttää virtaavan työn-

antajien suonissa sen verran paljon edelleen, etten usko sen onnistuvan vielä pitkään aikaan.

Sopiminen ei ole tasapuolista Suomessa. Paikallisen sopimisen lisääminen on aivan kannatettava asia. Tosin se ei ole sitä, että toinen osapuoli eli työn järjestäjä ei kuitenkaan ole valmis sopimaan ja joustamaan juuri mistään, vaan pitää oman lähtötavoitteen loppuun asti ja sanelee miten kaiken pitää mennä. Näin on ollut meillä Ilmalan verstaassakin. Sellaisessa ei ole kyse sopimisesta tai edes pyrkimyksestä siihen.

Siinä tilanteessa työnantajan neuvottelija tulisi vaihtaa. Uusi ukko tai

akka toiselle puolelle pöytää ja katsotaan voidaanko edetä yhtään enempää. Jos neuvotteluasennetta ei edelleenkään löydy, vaikka pätäkisi metrin halolla menemään, niin heivataan neuvottelija jälleen veks ja uutta häiskää kehiin.

Tässä neuvotteluasiassakin edunvalvonta saanee laadukkaampaa koulutusta kuin työnantaja. Jutun ohessa näkyvän kuvan taulun teksti voi hyvinkin vastata edunvalvojan tehtävää Postissa. Taulu on noin 100 vuoden takaa ja Etelä-Pohjanmaalta. Sen nykyinen sijainti on eteiseni seinä.

Loppuun kevennys. Tai ei kait tämä ensimmäinen sitä vielä ole. Ettei vaan pääsisi unohtumaan, niin aihe MSM-lajittelukoneiden videokoodaus kaukomailla. Se törkytouhu jatkuu edelleen. Muistutuksena johtajistolle: palautettava Vilippiineiltä ehdoitta takaisin tänne meille!

Jouluapulaiset ovat ajankohtaisia nyt, joten noudin jo marraskuussa kaupasta fotossa näkyvän Jouluapulaisen. Maistuihan se!

Teksti ja kuvat

Jouko Luttinen
Luottamusmies, Hki Pok

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS sivuillamme www.pasilanosasto.pau.fi

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen tai sähköpostilla ilkka.silo@posti.com

PAU PASILAN OSASTO RY
JÄSENSIHTTEERI
PL 925, Postintaival 9
00231 HELSINKI

Ilmoitus PAU :n jäsenrekisteriin eläkkeelle siirtymisestä tai jäsenmaksun keskeytyksestä

Nimi _____

Osoite _____

Äidinkieli ( ) Suomi ( ) Ruotsi ( ) Muu, mikä?

Puhelin/sähköpostiosoite _____

OSOITTEEN MUUTOS

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Uusi osoite on voimassa _____ alkaen.

JÄSENMAKSUN KESKEYTYS

keskeytys on voimassa ____/____/20____ - ____/____/20____

Keskeytyksen syy, merkitse x oikeaan kohtaan

( ) äitiys- tai vanhempainloma

( ) asevelvollisuus

( ) hoitovapaa

( ) siviilipalvelus

( ) sairausloma, palkaton

( ) Kelan työmarkkinatuki

( ) opiskelu

( ) muu syy, mikä?

( ) kuntoutustuki

_____

ELÄKKEELLE SIIRTYMINEN

Siirryn _____ eläkkeelle ____/____/20____ alkaen.

Haluan ilmaisen Reitti-lehden ( ) kyllä ( ) ei Pasilli-lehden ( ) kyllä ( ) ei

vuosikalenterin ( ) kyllä ( ) ei

Jokin muu muutos tai ilmoitus

Mikä? _____

HUOM! Seuraa palkkalaskelmastasi jäsenmaksun maksatusta. Maksamattomat jäsenmaksut estävät jäsenetujen saamisen. Lisätietoja luottamusmiehiltä ja osaston jäsensihteeriltä.